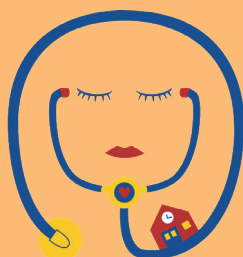

Når man ikke kan det ene, kan man måske noget andet?

Velegnet til 0.-2. klasse

EGMONT
Fonden

SKOLE FOR MIG

DANSKE PATIENTER

I dag regner det. Modsat de fleste andre, så gør regnvejr Petra i godt humør. Så har alle hendes gode veninder nemlig også lyst til at lege noget indendørs. Ellers sker det tit, at de vil hoppe om kap eller hoppe længdehop og det kan Petra ikke være med til. Der var engang, hvor hun var den bedste hare til at hoppe langt, men det er slut nu. Det var dengang, hun var ligesom de fleste andre og også bedst kunne lide solskin og blå himmel.

Når de andre harer spiller rundbold i idrætstimerne må hun tit opgive at være med, og i stedet sætte sig ned og se på. Nogle gange bliver hun vred, men der er ikke rigtig nogen at blive vred på. Det er jo ingens skyld, at hun har fået haregigt, og nu har ondt i alle sine led, når hun bevæger sig. Så bliver hun vred på skæbnen, og stamper i gulvet, så det gør ondt fra foden og helt op til hjernen. For hvorfor var det lige hende det skulle gå ud over?

Kender du den følelse?

Så tænker hun på alle dem, hun kender på Dyrenes Hospital, hvor hun kommer tit. Giraffen Guf, der har fået noget der hedder astma, og har svært ved at få luft. Der er også lang vej fra næsen og helt ned i lungerne, men det er vist ikke det, der er problemet.

De skal begge tage medicin hver dag. Giraffen Guf har en maske med medicin i, og så skal han sidde stille, mens medicinen virker. Det er den længe om – og det er ret kedeligt.

Alle Gufs kammerater ser langt ud over Dyrenes By, mens de nipper blade fra trækroneerne. De kan fortælle historier om alt, hvad der foregår i hele byen, for de er høje og har et fremragende syn. At følge med i alting er det bedste de ved. De digter selv videre på de ting, de ser, og deres historier bliver endnu bedre, når de andre digter med.

Når Giraffen Gerda har set Ellen Elefant, som er iført den mest storslåede kæmpehat fyldt med blomster, bananer og dejlige gulerødder, gå tur med sin lille baby Ejnar der ligger i en kæmpe barnevogn med tag af bananblade, og styre lige over mod togstationen, ja så bliver det spændende. For hvor mon hun skal hen?

Guf elsker den leg. Han har en god fantasi og er god til at digte historier, og heldigvis kan han nogle gange stadig være med til det. For når han ikke lige skal sidde med sin medicinmaske, kan han godt være den, der opdager en god historie, som de andre kan være med til at digte videre på.

Når Guf og Petra mødes på hospitalet, er de altid glade for at ses igen. Selvom de ikke fejler det samme, så forstår de hinanden. Og de forstår begge to, hvad det vil sige ikke selv at bestemme, hvad man kan og vil være med til.

Når Petra skal være på hospitalet i lang tid, fordi hendes sygdom driller, er det svært at følge med i, hvad der sker i skolen. Det er, som om hun bliver glemmt, som om de andre slet ikke tænker på hende. Så føler hun sig meget ensom. De skulle bare vide, hvordan det er, tænker hun. Hvordan det er, når alting gør ondt. Hvordan det er at skulle spise medicin hver dag, og hvordan det er at føle sig anderledes og udenfor. Og hvor meget hun tænker på kammeraterne og savner at være helt ligesom som dem.

For selvom Petra har en sygdom, der aldrig går væk, vil hun helst være som de andre – og kunne gøre de samme ting. Og det kender Giraffen Guf alt til.

Når de mødes på Dyrenes Hospital er de ikke alene. Der er mange andre dyreunger, som er syge. Nogle måske kun kort tid, som Kænguruen Karla, der havde benet i gips, fordi hun havde brækket det. Det er svært nok, så længe man kun kan hoppe på et ben, men det går jo over igen.

Det er noget helt andet at være langtidssyg og måske aldrig blive rask.

Det kender Ellen Elefant alt til. For hun er på vej ud til Ejnars bedstemor, som har været syg i lang tid, og derfor ikke selv kan komme rundt mere.

Det er slet ikke sjovt, ikke at kunne klare sig selv og være afhængig af andre. Heller ikke når man er gammel. Det er som om ens ret til selv at bestemme er væk. Nogle gange bliver man både rigtig vred og ked af det. Ind imellem skjuler vreden følelsen af at være ked af det, men den er der stadigvæk – inde bag ved.

Ellen Elefant besøger tit bedstemor sammen med Ejnar, for bedstemor vil rigtig gerne se sit barnebarn. Hun kan ikke lege så meget, men det gør heller ikke noget, for hun kan synge. Hun synger elefantens vuggevise og mange andre gode sange, og Ejnar elsker at komme hos hende. Og hun slutter altid af med et trut og så trutter Ejnar med og klukgriner. Det er sjovt.

Men bedstemor bliver hurtigt træt. Det bliver man, når man er syg. Både når man er gammel og når man er ung.

På hjemvejen kommer Ellen Elefant forbi Dyrenes Hospital, og tænker på alle de små og store dyr, som er derinde. Hun kan mærke helt nede i maven, hvor taknemmelig hun er over at lille Ejnar er sund og rask. Og Ejnar sover sødt i sin barnevogn, mens mor Ellen travler videre.

I vinduet på Dyrenes Hospital sidder Petra Hare på ryggen af Giraffen Guf, og de kigger begge to langt efter Ellen Elefant. De begynder at digte. For hvor mon Ellen Elefant har været henne med Ejnar? Og hvor mon de er på vej hen nu?

Du kan digte med, hvis du vil.